

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. července 2019 v senátě ve složení Mgr. Libora Holého, předsedy senátu, a přísedících Ing. Hany Kakosové a Zdeňka Příhody v trestní věci 1) Bc. Jxxxxxxx Sxxxxx a 2) Ing. Pxxxx Pxxxxxxx, takto:

Obžalovaní

1) Bc. Jxxxxxxx Sxxxxx

nar. xxxxxxxx v xxxxxx, trvale bytem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, přechodně bytem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, adresa pro doručování xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, zaměstnání xxxxxxxx

2) Ing. Pxxxx Pxxxxxxx,

nar. xxxxxxxx v xxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxx, trvale bytem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, přechodně bytem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, adresa pro doručování datová schránka ID: xxxxxxxx, zaměstnání xxxx

jsou vinni, že:

I. obžalovaný Bc. Jxxxxxxx Sxxxxx jako zaměstnanec společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., IČO 649 49 681, na pozici specialisty ochrany výnosů, v místě svého zaměstnání v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, či v některých případech i pomocí vzdáleného přístupu prostřednictvím virtuální privátní sítě (VPN) z místa svého tehdejšího bydliště v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, v přesně nezjištěné době od ledna do dubna 2016, nejméně

- dne 25. 02. 2016 z interního databázového systému NETEZZA neoprávněně zálohoval databázi zákazníků společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., kterou dne 26. 02. 2016 neoprávněně uložil na své 3 soukromé USB disky a takto zálohovanou databázi předal spoluobž. Pxxxxxxx, který ji pod smyšleným jménem Ing. PxxxxBxxxxx dne 08. 04. 2016 nabídl k prodeji Oxxxxxx Hxxxxxx z výzkumné agentury g82, s. r. o., za částku 100.000 Kč a dne 26. 04. 2016 opětovně tuto databázi nabídl k prodeji Mxxxxxx Dxxxxxxx ze stejné agentury g82, s. r. o., za částku 103.152,50 Kč,

- dne 25. 4. 2016 a dne 28. 4. 2016 opětovně z interního databázového systému NETEZZA

neoprávněně zálohoval aktualizovanou databázi zákazníků společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., kterou předal spoluobč. Pxxxxxx, který ji dne 29. 04. 2016 nabídl k prodeji Rxxxx Bxxxxx ze společnosti LAMA MOBILE a. s., opět pod smyšleným jménem Ing. Pxxxx Bxxxxx za částku 200.000 Kč v hotovosti nebo na fakturu na stavební práce s vyšší cenou o 10%,

a tímto svým jednáním, kdy vzhledem ke svému pracovnímu zařazení měl přístup k internímu databázovému systému NETEZZA, porušil Pracovní řád společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., upravující práva a povinnosti pracovníků, zejména článek 5. 5., kde mu byla uložena povinnost zachovávat mlčenlivost vůči třetím osobám s tím, že získané informace nesmí žádným způsobem využít ve svůj prospěch ani ve prospěch třetích osob, čímž zároveň porušil státem uloženou povinnost zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a informacích, které jsou předmětem obchodního, telekomunikačního či jiného tajemství, tedy nezachoval mlčenlivost při nakládání s nimi, nedodržel platné právní předpisy, zejména zákon č. 127/2006 Sb., o elektronických komunikacích, a zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a to i přesto, že byl o tom obviněný poučen v rámci pracovního řádu společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., přičemž hodnota předmětných databází **byla stanovena nejméně na částku 3 270 038 Kč,**

tedy: získal přístup k počítačovému systému a neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému a získal takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch,

II. obžalovaný Ing. Pxxxx Pxxxxxx v přesně nezjištěné době od ledna do dubna 2016 na přesně nezjištěném místě v Praze postupně, nejméně ve třech případech, převzal od obviněného Bc. Jxxxxxx Sxxxxx několik elektronických souborů obsahujících databáze s osobními a kontaktními daty zákazníků společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., uložených na soukromém USB flash disku, které obviněný Bc. Jxxxxxx Sxxxxx, jako tehdejší zaměstnanec společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., neoprávněně zkopíroval z databázového systému společnosti T-Mobile Czech Republic a. s. - NETEZZA, kdy takto získané databáze, s vědomím jejich původu,

- dne 8. 4. 2016 v Praze, ul. xxxxxxx pod smyšleným jménem Ing. Pxxxx Bxxxxx nabídl za částku 100.000 Kč k prodeji Oxxxxxx Hxxxxxx z výzkumné agentury g82 s. r. o., kterému sdělil, že databáze pocházejí ze společnosti T-Mobile a o legálnost nabytí dat se nemá starat, a dne 26. 4. 2016 opětovně pod smyšleným jménem Ing. Pxxxx Bxxxxx a za využití falešné vizitky na toto jméno, nabídl tuto databázi k prodeji Mxxxxxx Dxxxxxx ze stejné výzkumné agentury g82 s. r. o. za částku 103 152,50 Kč,

- dne 29. 4. 2016 kolem 15.00 hodin v Praze, ul. xxxxxxx, pod smyšleným jménem Ing. Pxxxx Bxxxxx nabídl k prodeji Rxxxx Bxxxxx ze společnosti LAMA Mobile a. s., kterému sdělil, že má k dispozici kompletní data všech zákazníků společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., celkem 4.3 mil. zákazníků, za částku 200.000 Kč v hotovosti nebo na fakturu na stavební práce s vyšší cenou o 10%, avšak prodej databází se následně neuskutečnil, neboť Rxxxx Bxxxxx usoudil, že databáze pocházejí z trestné činnosti a informoval o této skutečnosti poškozenou společnost T-Mobile Czech Republic a. s., dále

- dne 3. 5. 2016 v době od 13.07 hod. do 13.25 hod. v Praze, ul. xxxxxxx, prodal Mxxxxxx Dxxxxxx z výzkumné agentury g82 s. r. o. za částku 103.000 Kč elektronické soubory obsahující databáze klientů spol. T-Mobile Czech Republic a. s., které ze svého notebooku vykopíroval na USB flash disk poskytnutý Dxxxxxx, kdy konkrétně se jednalo o elektronický soubor ve formě tabulky s názvem „B2B.xlsx“ o logické velikosti 117 078 533 bajtů, obsahující data 1.460.721 právnických osob, s údaji o telefonním čísle, datu aktivace, datu ukončení závazku, číslo zákazníka, jméno zákazníka či obchodní jméno, IČO, DIČ, přičemž celková hodnota takové databáze činila 403.858 Kč, dále elektronický soubor ve formě tabulky s názvem „pouze fyzicka.xlsx“ o logické velikosti 151 957 938 bajtů, obsahující data 991.068 fyzických osob, s údaji o telefonním čísle, datu aktivace, datu ukončení závazku, jméno, příjmení, PSČ, město, ulice, číslo orientační, číslo popisné, prvních šest číslic rodného čísla, kód zákazníka, tarif, název a značka zařízení, průměrná útrata, platební metoda, číslo bankovního účtu a kód banky, hodnocení zákazníka dle rizika odchodu od operátora, přičemž celková hodnota takové databáze činila 453.498 Kč, a elektronický soubor ve formě tabulky s názvem „twist a virtualove.xlsx“ o logické velikosti 215.749.261 bajtů, obsahující 1.009.709 záznamů klientů z oblasti fyzických osob, s údaji o telefonním čísle, jméno, příjmení, PSČ, město, ulici, číslu orientačním, číslu

popisném, prvních šesti číslech rodného čísla, kódu zákazníka, tarifu, názvu zařízení, průměrné útratě, platební metodě, číslo bankovního účtu a kód banky, hodnocení zákazníka dle rizika odchodu od operátora, přičemž celková hodnota takových databází činila 393.459 Kč, a dále 1.428.127 záznamů o anonymních předplacených Twist kartách, s údaji o telefonním čísle, tarifu, typu zařízení a informace o tom, zda jsou využívány pro hlasovou komunikaci či SMS a 191.621 záznamů o klientech virtuálních operátorů, s údaji o telefonním čísle, tarifu, typu zařízení a informace o tom, zda jsou využívány pro hlasovou komunikaci či SMS, přičemž celková hodnota takových databází činila 143.304 Kč, a současně za účelem zakrytí této transakce předal Mxxxxxxx Dxxxxxxxx fakturu a příjmový doklad na smyšlené služby č. 2016 15, vystavenou Rxxxxxxx Čxxxxxxx na částku 102.850 Kč, dále

- v blíže nezjištěné době od března do dubna 2016, v tehdejší sídle společnosti STEM/MARK, a. s., v Praze 8, Chlumčanského 5, a na dalších blíže nezjištěných místech v Praze, na osobních schůzkách a elektronicky v přílohách odeslaných emailů za úplaty ve výši nejméně 120.000 Kč, vědomě nejméně v 5 případech prodal Txxxxx Řxxxxx, xxx, nar. xxxxxxxxxxxx, zaměstnanému v té době na pozici zástupce ředitele společnosti STEM/MARK a. s. elektronické soubory obsahující rozsáhlé databáze klientů společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., a to ve formě tabulek s názvy „db firem 260 tis vc banky.csv“ o logické velikosti 39 675 044 bajtů, „db firem 260 tis vc banky.xlsx“ o logické velikosti 25,596.438 bajtů a „grv.csv“ o logické velikosti 47,034.020 bajtů, s daty nejméně 154.336 různých právnických osob, obsahujících nejméně 283.399 telefonních čísel s názvy společností, se jmény kontaktních osob, údaji o počtu SIM karet na pobočce, aktivitě či neaktivitě u jiného operátora, IČO, DIČ, segmentu, metodě platby a bankovního účtu, přičemž celková hodnota takové databáze činila 118.432 Kč a dále tabulky s názvem „Kontakty rxxx.xlsx“ o logické velikosti 143.486 bajtů, s daty nejméně 2.000 fyzických osob, obsahujících telefonní číslo, jméno a příjmení fyzické osoby, město, ulici, číslo orientační, číslo popisné a věk osoby, přičemž celková hodnota takové databáze činila 430 Kč, kdy část platby za nákup databází si obviněný nechal poslat prostřednictvím Rxxxxx Čxxxxx, kterému nechal na jeho bankovní účet zaslat ze spol. STEM/MARK a. s. částku 84.700 Kč, která pak byla v účetnictví společnosti STEM/MARK a. s. zastírána smyšlenou fakturou vystavenou Rxxxxxxx Čxxxxxxx na žádost obviněného Ing. Pxxxx Pxxxxxxxxx na jméno odběratele společnosti STEM/MARK a.s., se smyšleným předmětem fakturace za opravu IT sítí včetně stavebních prací v call centru STEM/MARK a. s., které zde však nikdy provedeny nebyly;

tohoto jednání se dopustil ke škodě společnosti T-Mobile Czech Republic a. s., která databáze oprávněně užívala pro svoji podnikatelskou činnost, přičemž si musel být vědom toho, že se jednalo o databáze, které pocházely od poskytovatele telekomunikačních služeb v České republice, které Bc. Jxxxxxxx Sxxxxx získal trestným činem, kdy hodnota všech databází, kterými disponoval, odpovídá částce nejméně 3 270 038 Kč,

tedy: na sebe převedl a užíval věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, a spáchal takový čin ve vztahu k věci, která má značnou hodnotu,

čímž spáchali

obž. Bc. Jxxxxxxx Sxxxxx: pod bodem I. obžaloby přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

obž. Ing. Pxxxx Pxxxxxxxxx pod bodem II. obžaloby zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzují se

1) obž. Bc. Jxxxxxxx Sxxxxx:

podle § 230 odst. 4 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 30 měsíců.**

Podle § 230 odst. 4 trestního zákoníku ve spojení s § 67 odst. 1, 68 odst. 1,2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu** ve výměře 360 (tři sta šedesát) denních sazeb, výše denní sazby činí 300,00 Kč (tři sta Kč), **celkem tedy 108 000,00 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanové lhůtě vykonán, **náhradní trest odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2, písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- stolní počítač zn. LENOVO 10126, S/N: xxxxxxxxxx, zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 1 (č. I. 191),
- flash disk zn. ADATA C 008 16 GB, označen č. 1303767838C16C, zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 2 (č. I. 191)
- flash disk zn. SANDISC 8 GB, označen: BI150225141B, zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 3 (č. I. 191)
- notebook zn. HP, model 630, S/N: xxxxxxxxxx (s poškozeným uzavíráním displeje notebooku - vytržený pravý úchyt displeje), zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 4 (č. I. 191)

Výše uvedené věci jsou uloženy ve skladu policejního orgánu Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, Odbor vyšetřování kybernetické kriminality - 3. odd. Brno, pošt. schr. 41/NCOZ, 156 80 Praha 5 Zbraslav

2) obž. Ing. Pxxxx Pxxxxxxxx:

podle § 214 odst. 3 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třicet) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 48 měsíců.**

Podle § 67 odst. 1, 68 odst. 1,2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu** ve výměře 360 (tři sta šedesát) denních sazeb, výše denní sazby činí 525,00 Kč (pět set dvacet pět Kč), **celkem tedy 189 000,00 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanové lhůtě vykonán, **náhradní trest odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2, písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- notebook zn. LENOVO ThinkPad, model 6463/-CTO, S/N: xxxxxxxxxxxxxx, včetně adaptéru, zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 1 (č. I. 125)
- notebook zn. FUJITSU SIEMENS, model V 5505, S/N: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, včetně adaptéru, zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 2 (č. I. 125),
- flash disk zn. KINGSTON DataTraveler 4 GB, zajištěný při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, jako vydaná věc č. 10 (č. I. 126),
- vizitky na jméno ing. Pxxxx Bxxxxx, 134 ks

- flash disk zn. KINGSTON DTSE9 8 GB, vydaný na protokol o vydání věci dne 3. 5. 2016
- notebook zn. ACER, model ES1-131, S/N: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, vydaný na protokol o vydání věci dne 3. 5. 2016 (č. I. 1022),
- mobilní telefon zn. APPLE IPHONE 6S A1688, IMEI: xxxxxxxxxxxxxxxx, se SIM kartou 02 č. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, vydaný na protokol o vydání věci dne 3. 5. 2016 (č. I. 1022)
- flash disk zn. VERBATIM 8 GB, označen č. 150922065008G68AAS, zajištěn při domovní prohlídce dne 3. 5. 2016 v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx jako vydaná věc č. 7 (č. I. 126)

Výše uvedené věci jsou uloženy ve skladu policejního orgánu Policie České republiky, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, Odbor vyšetřování kybernetické kriminality - 3. odd. Brno, pošt. schr. 41/NCOZ, 156 80 Praha 5 Zbraslav

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená společnost T-Mobile Czech Republic a.s. IČ 64949681, **odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

- [1] Vzhledem k tomu, že se oba obžalovaní i státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání, kdy obžalovaní současně prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a současně prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, byl vyhotoven ve smyslu § 129 odst. 2 tr. ř. zkrácený rozsudek, který obsahuje odůvodnění toliko do výroku o náhradě škody.
- [2] Poškozená společnost T-Mobile Czech Republic a. s. se k hlavnímu líčení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 3 270 038 Kč. Ohledně vyčíslení této škody poškozená odkázala na znalecký posudek Ing. Tomi Kolucha, Ph.D. ze dne 7.9.2017.
- [3] V rámci hlavního líčení byl slyšen shora uvedený soudní znalec **Ing. Tomi Koluch, Ph.D.**, který na základě opatření policejního orgánu ve věci vypracovával znalecký posudek z oboru kybernetika, specializace výpočetní technika, projektové řízení a architektura IS, technické a programové vybavení PC, počítačová kriminalita, bezpečnost a ochrana dat a z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, specializace výpočetní technika. Účelem posudku pak byla zejména diagnostika souborů s databázovou strukturou a zjištění obvyklé prodejní ceny. Ten postupem podle § 108 odst. 1 tr. řádu na písemně zpracovaný posudek při hlavním líčení odkázal a stvrdil jej do protokolu. Podle toho znaleckého posudku byla celková hodnota databází nalezených u obžalovaných stanovena na částku 3 270 038 Kč. V rámci výsledku Ing. Tomi Koluch, Ph.D., k věci dále uvedl, že od policejního orgánu dostal požadavek, aby zpracoval cenu databází, které mu byly předloženy na třech paměťových médiích, a to 1 ks DVD, 1 ks Flash disku a 1 ks externí pevný disk. Vzhledem k tomu, že v České republice neexistuje žádná metodika, která by byla dána jakýmkoliv úřadem, byl nucen si tuto vytvořit sám, přičemž zcela odhlédl od závěrů, jak škodu vyčísloval T-mobile, atd. Metod užil několik, zejména pak užil metodu analogie, kdy si znalec vzal 8 postupných databází, zhruba z toho období, z 8 firem a z těchto vycházel s tím předpokladem, že každý řádek databáze může mít různý počet sloupců. Uvažoval, že v databázi mohou být 3 typy relativních relevantních údajů, některé velmi důležité (počet SIM, počet, doba trvání vztahů) jinými slovy takové, které nelze nikde veřejně dohledat, jde vlastně o know-how poškozené společnosti, u kterých vynásobil koeficient 100%, to znamená místo třech setin halíře, došel k šesti setinám halíře za údaj. Jméno, příjmení, datum narození atd., vyhodnotil koeficientem a údaje, které jsou pro zákazníka zbytečné, ty hodnotil nulovou hodnotou. Naopak data zákazníků, která nejsou dohledatelná, je nutné ohodnotit jako nejcennější, neboť to je to největší „goodwill“, který by se prodával na trhu, kdyby se prodával. Podstatná je dále aktuálnost dat, neboť

nikdo nebude kupovat data mobilního operátora 10 let stará, takže v tu chvíli, kdy tohle porovnával, tak do každého údaje dal ještě parametr od 0,5 do 1, aby tu atraktivitu buď понížil, nebo povýšil. Dále do hodnoty databáze nepočítal ty položky, které byly duplicitní k databázím na jiných u pachatelů zajištěných datových nosičích. Jinými slovy, znalec si všechny zajištěné databáze nahrál do jednoho velkého souboru, vyřadil z něj všechny duplicity a na něm pak postavil výslednou cenu. K oponentnímu znaleckému posudku obhajoby, se kterým se znalec při hlavním líčení seznámil, uvedl, že je rád, že soudní znalec Ing. Jelínek konstatuje, že vůči výpočtu formou tzv. křížového koeficientu nemá žádné výhrady, a že použitá metoda je v posudku Dr. Kolucha správná. K oponentnímu znaleckému posudku však Dr. Koluch podotýká, že znalec nesmí odhadnout cenu, v tomto případě cenu ve výši 30.000 Kč, aniž by bylo řečeno, jak k takovému závěru došel. To je totiž zcela nepřístupné. V předmětném oponentním znaleckém posudku je právě jen uvedena cena 30.000 Kč. Po seznámení s oponentským znaleckým posudkem soudní znalec Ing. Tomi Koluch, Ph.D., na závěrech jím vyřčených ve svém znaleckém posudku setrval a ničeho na nich nezměnil.

- [4] V rámci hlavního líčení byl rovněž slyšen **soudní znalec Ing. Zdeňek Jelínek**, který ve věci vypracoval oponentní znalecký posudek obhajoby ke znaleckému posudku shora uvedenému. I ten postupem podle § 108 odst. 1 tr. řádu na svůj písemně zpracovaný posudek odkázal a stvrdil jej do protokolu. Ani podle toho posudku pro výpočet ceny databází v České republice neexistuje žádná schválená metodika. Databáze svoji povahou tvoří nehmotný majetek. Pro stanovení ceny obvyklé je tak dle znalce třeba provést analýzu trhu. V rámci nabídek na internetu i nabídek v rámci spamů je možno nalézt tisíce zápisů o nabízených cenách databází. Databáze jsou nabízeny v určitých strukturách. Cennější jsou ty databáze, které jsou zaměřeny na určitou profesi, určitou službu, určité zboží, určitou věkovou kategorii a podobně. Tedy již vytríděnou a pro zájemce připravenou databázi. Zájemce má potom k dispozici oblast potenciálních zákazníků z oboru, ve kterém působí. K dispozici jsou i desítky vyhledávacích serverů, většina funguje zdarma. Oslovit velký počet zákazníků hromadně z velké databáze bez toho, že by byla nejprve provedena selekce, nemá dle znalce velký smysl. Jednak to naráží na technické možnosti techniky uživatele, jednak drtivá většina mailů skončí jako spam, který většina správně nastavených poštovních klientů buďto úplně ignoruje (např. G-mail) nebo ihned odstraní či zařadí do složky spamů. Proto ceny jsou podstatně vyšší u databází, která je již výsledkem třídění dle eventuálních požadavků zájemce, a za velmi nízkou cenu je nabízena vzhledem k počtu zápisů obecná databáze, určená především ke zcela obecným telemarketingovým a spamovým nabídkám bez cíleného zaměření. Sestavit velkou databázi náhodných adres není nikterak obtížné, na síti je k tomu více než dostatek zdrojů. V samotných spamech se velmi často objevují nabídky databází za velmi nízkou cenu, které nabízejí statisíce e-mail adres a telefonních čísel. O legalitě zdrojů některých nabídek lze dle znalce s úspěchem pochybovat. Stanovení ceny databází znaleckým posudkem č. 154-02/17 ze dne 7.9.2017 Ing. Toniho Koloucha, Ph. D. je dle znalce provedeno velmi odborně a s výsledkem, který nelze zpochybnit. Dle názoru znalce však tuto cenu nelze považovat za obvyklou cenu databáze, ale o cenu mimořádnou, neb se jedná o cenu unikátní databáze mobilních operátorů a čistě teoreticky by tuto cenu mohli akceptovat zase pouze mobilní operátoři, protože pouze pro ně je databáze unikátní. Je však téměř jisté, že by toto neučinili z důvodu nelegálnosti zdroje. Pro běžné marketingové zájemce je to ovšem zcela běžná databáze, kterých je možno pořídit na internetu a při zájmu i ve spamech celé stovky za cenu řádově od několika tisíc korun, jak ukazuje přiložená tabulka se zdroji. Tarify, mobilní přístroje, počty SIM karet a pod. jsou pro běžného zájemce o databázi irrelevantní informace. Cenu databází zajištěných v rámci trestního řízení tak znalec stanovil na celkovou částku 30 000 Kč. V rámci hlavního líčení pak soudní znalec dále k dotazům upřesnil, že k celkové ceně došel analogicky ke srovnatelným cenám databází na internetu, udělal si čistě srovnatelnou cenu. Předmětné databáze mohou využít pouze dva zbylí operátoři působící na území ČR, ale jinak jsou v nich údaje, které jsou bezcenné. Za tu cenou, kterou spočítal Ing. Koluch, by to nekoupil dle znalce nikdo. Vycházel z toho, že věc, která je nelegální, ukradená, tak nemá žádnou hodnotu, resp. nemá hodnotu 3.000.000 Kč.

- [5] V rámci hlavního líčení byli s relevancí ke způsobené škodě a jejího vyčíslení slyšeni i svědci. **Svědék Mgr. Sxxxxxxx Cxxxxx** ve společnosti T-Mobile v roce 2016 pracoval jako senior manažer řízení prodejních kanálů. V souvislosti s projednávanou věcí byl požádán o kalkulaci teoretické škody, která by mohla vzniknout v případě, že by se databáze dostala do rukou konkurentů. Došel k závěru, že databáze vzhledem k atributům, které obsahovala o zákaznících, mohla posloužit ke zvýšení výtěžnosti při akviziční činnosti konkurentů směrem k bázi poškozené společnosti. Pokud by konkurence disponovala údaji o zákaznících, tj. zejména informacemi o službách, které používají, o útratách, o bydlišti, o používaném hardwaru atd. měla by možnost přesně cílit na to, koho kontaktovat, koho ne a tím pádem by se jejich úspěšnost zvýšila, neboť by získala i ty zákazníky, které by jinak nezískala. Jde o hypotetickou ztrátu. Žádnou skutečnou ztrátu však svědek nezjistil. V nastíněném hypotetickém případě by se ale mohlo jednat o škodu řádově ve stovkách milionů korun.
- [6] **Svědék Bc. Mxxxx Kxxxxxx**, který byl v roce 2016 ve společnosti T-Mobile zodpovědný za interní vyšetřování, mimo jiné uvedl, že díky efektivní spolupráci s Policií ČR se jim podařilo zásadním způsobem eliminovat riziko zneužití údajů, a tak i riziko fatálního dopadu, pokud by se ty údaje dostaly do neoprávněných rukou, příp. ke konkurenci. Systémová přístupová práva obžalovaného Sxxxxxx byla nastavena v nezbytně nutné míře. Obžalovaný Sxxxxx pracoval na senzitivní pozici. Bylo to poměrně malé a expertní oddělení, které mělo primárně za úkol ochranu výnosů a v podstatě vytvářelo jakýsi reporting pro strategické finanční rozhodování. Obžalovaný měl proto rozsáhlé oprávnění a mohl generovat komplexní a obsažné reporty. To, že obžalovaný lidsky selhal, je jiná kapitola. Takto široké oprávnění však potřeboval pro finanční výkaznictví a pro kontrolu celé databáze, proto měl přístup ke všem zákazníkům. Výše škody, se kterou se poškozená společnost připojila k trestnímu řízení, vychází ze znaleckého posudku, tedy jde o částku, která odpovídá hodnotě zajištěných dat, které byly předmětem trestné činnosti. Škoda jako taková však vznikla v mediálním prostoru, ale ta se špatně vyčísľuje. Poškozená společnost byla dle svědka rovněž pod tlakem Úřadu na ochranu osobních údajů, který jim vyměřil nejvyšší pokutu v historii České republiky.
- [7] **Svědék Ing. Dxxxx Nxxxxxxxxxxx**, který s poškozenou společností nebyl v žádném vztahu, pracuje v oblasti direct marketing. Svědek uvedl, že s osobními údaji se dá obchodovat, ale pouze za specifických podmínek souvisejících se zpracováním osobních údajů. Obžalovaného se ptal se, zda databáze souhlasu dotčených osob má. Cenu, za kterou mu obžalovaný databáze nabízel, si již nepamatuje přesně, bylo to asi kolem jednoho sta tisíc korun. Svědkovi však taková cena přišla nízká. Databáze obsahovala velké množství údajů. K zákazníkům byla sada dalších údajů, např. platební morálka. Předpokládal by cenu vyšší až v řádu několika milionů korun. V rámci direct marketingu pracuje s údaji přímo od klientů s jejich souhlasem. Za určitých okolností i nakupují databáze, ať už jsou to databáze od třetích stran, ať už jsou to firemní údaje či osobní údaje. Musí tam být vždy souhlas dotčených subjektů. Obecně k ceně databází uvedl, že pokud jsou v ní obsaženy údaje získané z veřejných zdrojů, tak by se cena pohybovala v řádu korun za jeden záznam. Záleželo by rovněž na tom, kolik dalších údajů záznam obsahoval. Pokud tam bylo jméno, příjmení a adresa, tak by to bylo v ceně asi 5 Kč. Pokud databáze obsahuje údaje, které nelze zjistit z veřejných zdrojů např. z obchodního rejstříku, tak se cena dále zvyšuje.
- [8] Podle § 228 odst. 1 tr. řádu platí, že: „Odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatal, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému náhradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud ubražena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.“
- [9] Podle § 229 odst. 1 tr. řádu pak dále platí, že: „Není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení třeba

provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.“

- [10] Na základě provedeného dokazování v hlavním líčení soud dopěl ohledně hodnoty odcizené databáze k závěru, že tuto je nutno vyčíslit v souladu se závěry znaleckého posudku Ing. Tomi Kolucha, Ph.D. Soud nemá pochybnosti, že tento znalecký posudek je založen na správných hypotézách, ztotožňuje se s použitými metodami, jakožto se ztotožňuje i s výslednou hodnotou databáze klientských údajů poškozené společnosti. Hodnota obdobných databází s kontaktními údaji je založena mimo jiné i na tom, o kolik by případné subjekty při jejich nákupu ušetřily, pokud by měly k dispozici takto kompletní údaje. Takové subjekty nemusí žádné kontaktní údaje samy zjišťovat a mohou poskytnout nabídku či reklamu cílenou na konkrétní právnické či fyzické osoby a tím šetřit čas pracovníka call centra. Cena databáze je ve věci navíc značně umocněna tím, že v případě fyzických osob databáze obsahuje veřejně nedostupné údaje, které nelze na rozdíl od údajů o právnických či podnikajících fyzických osobách shromáždit s menším či větším úsilím z veřejných zdrojů. Třebaže soud hodnotu databáze určil ve shodě se znaleckým posudkem Dr. Kolucha, nezpochybňuje tím ani správnost oponentního znaleckého posudku Ing. Jelínka. Každý znalecký posudek však dle soudu zjevně odpovídá na jinou otázku. Zatímco posudek Dr. Kolucha stanovuje hodnotu databáze s přihlédnutím k unikátním položkám (tj. v podobě osobních údajů fyzických osob (spotřebitelů) a obchodním údajům (počet SIM, průměrná útrata, riziko odchodu klienta), posudek Ing. Jelínka stanovuje hodnotu z pohledu takových subjektů, které poptávají například jen databáze telefonních čísel podnikatelů, jež jsou i jinak veřejně dostupné z různých rejstříků (obchodního, živnostenského, ze seznamu advokátů České advokátní komory atp.) Již samotná databáze obsahující aktivní telefonní čísla fyzických osob (tedy taková, která nejsou veřejně dostupná) má dle soudu pro různá call centra a výzkumné agentury značnou hodnotu, jak obecně vyplynulo i z výsledků svědků podnikajících v této oblasti. Soud nicméně nesouhlasí s názorem znalce Ing. Jelínka, pokud tvrdí, že i takový seznam samotných telefonních čísel by nebyl pro dotyčné subjekty zajímavý, neboť přece tyto subjekty mohou zkoušet zadávat náhodná telefonní čísla, dokud nenarazí na nějaké, které je aktivní. Takový názor promítající se do hodnoty předmětných databází však dle soudu nemůže obstát. Marne vynaložený čas, který by museli zaměstnanci call center vynaložit na marné volání na neexistující telefonní čísla, by musel jejich zaměstnavatel zaplatit v podobě mzdových nákladů bez jakéhokoliv zisku, naproti tomu v případě seznamu zaručeně aktivních telefonních čísel (u paušálních zákazníků poškozené společnosti se již ze své podstaty vždy jedná o aktivní tel. čísla, neboť v zásadě nikdo nehradí měsíční vyúčtování za telefonní číslo, které aktivně neužívá) však takové marné vynakládání času, a tedy mzdových prostředků, odpadá. Závěr Ing. Jelínka, že hodnota databází ve výši 30 000 Kč odpovídá zájmu potenciálních zákazníků o databáze s veřejně přístupnými údaji (databáze lékařů, právníků. atp.) a že částku dle Dr. Kolucha by za databáze zapltili pouze tři velcí operátoři v ČR, pro které jsou však databáze neprodejné, soud odmítá jako čistou spekulaci znalce. Navíc jde o spekulaci, která je zjevně založena na vadných premisách. Dle znalce Ing. Jelínka, krom zbylých dvou velkých mobilních operátorů, nemá žádný jiný „zájemce“ o specifické údaje (počet SIM, měsíční útrata, rizikovost odchodu, typ mobilního přístroje atp....) zájem a jsou pro něj bezcenné. Znalec ale zjevně při svých úvahách opomněl, že krom velkých mobilních operátů na trhu v České republice působí i tzv. virtuální mobilní operátoři, znalec rovněž zjevně opomněl, že akviziční činnost pro mobilní operátory rovněž vykoná několik desítek samostatných externích společností, pro které by údaje v databázích uvedené měly rovněž svůj podstatný význam. Soud dále odmítá pochyby Ing. Jelínka o aktuálnosti databází, a to jako pochyby nepodložené. Předmětné databáze byly v dané době naopak zcela aktuální, neboť byly právě z poškozené společnosti obžalovaným Sxxxxxxx staženy na externí USB, vyneseny a předány spoluobč. Pxxxxxxx k nabízení třetím stranám. O aktuálnosti osobních i obchodních údajů, zejména pak u tzv. paušálních zákazníků, nemůže být ve věci jakýchkoliv pochyb. I z hlediska subjektivní stránky obžalovaných ve vztahu k hodnotě databází soud už jen připomíná, že obžalovaní museli být minimálně srozuměni s tím, že pokud budou disponovat a nabízet databáze obsahující jedinečné obchodní informace (počet SIM karet, tarif, průměrná měsíční trata, rizikovost odchodu klienta od operátora) jednotlivých klientů poškozené společnosti, podstatně se tím zvyšuje hodnota takové databáze. Obsah konkrétních smluvních vztahů (vyjádření v tomto případě

počtem SIM karet, názvem tarifu, průměrnou měsíční útratou, typem mobilního přístroje, způsobem platby atp.) je prakticky to nejcennější, čím každý podnikatel na úseku poskytování služeb (nejen telekomunikačních) disponuje a co se zkrátka nikdy nesmí dostat do rukou konkurence. Jinými slovy, hodnota, ke které došel Dr. Koluch, soud považuje za hodnotu nikoliv mimořádnou, ale naopak za hodnotu minimální.

- [11] Soud na základě provedeného dokazování nemá pochyb o tom, že společnost T-Mobile Czech Republic a. s. jednáním obžalovaných poškozena v nějaké míře byla. Naproti tomu soud však nemůže zcela odhlédnout od Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 10.8.2016, č.j. UOOU-07097/16-27, kterým byla poškozená společnost s právní mocí rozhodnutí ke dni 26.8.2016 uznána vinou správním deliktem podle § 45 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijala opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, a při zpracování osobních údajů ohrozila větší počet osob svým neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života, za což byla poškozené společnosti v souladu s § 45 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 3.600.000 Kč. Obžalovaní svou trestnou činností společnost T-Mobile Czech Republic a. s. jednoznačně poškodili, třebaže tato s ohledem na závěry Úřadu pro ochranu osobních údajů nepřijala taková opatření, aby osobní údaje svých klientů nemohly být jednoduchým způsobem exportovány na externí úložiště a vyneseny ze sféry vlivu společnosti. V tomto bodě nelze jinak, než skutkové závěry správního orgánu respektovat (soud je jimi konečně v této otázce i vázán). Naproti tomu však poškozená společnost může jen velmi těžko ze své pozice zcela zabránit úmyslnému trestnímu jednání svého vlastního zaměstnance působícího na pozici ochrany výnosů. Jinými slovy, bylo by nespravedlivé hledat jakoukoliv větší míru spoluzavinění poškozené společnosti, protože ta z logiky věci nemůže i sebestřísnějšími interními opatřeními zcela zabránit obdobnému jednání pachatelů trestné činnosti, které je co do svých důsledků podobno obchodní či průmyslové špionáži či až sabotáži ze strany vlastního zaměstnance.
- [12] Obžalovaní museli být rovněž minimálně srozuměni s tím, že ve výroku rozsudku popsaným jednáním mohou výrazně otřást důvěrou zákazníků k poškozené společnosti, kteří společnosti s důvěrou poskytli při uzavírání smlouvy své osobní údaje. V případě, že by se předmětné databáze dostaly do rukou konkurence, třebaže obžalovaní takový záměr nesledovali, vystavili by poškozenou společnost riziku masivního odlivu klientů, a to jednak pro ztrátu důvěry, ale jednak i proto, že by jednotlivým zákazníkům poškozené společnosti mohla být konkurencí připravena akviziční nabídka tzv. na míru. Odhad poškozené společnosti, dle kterého by se v takovém případě celková škoda pohybovala v řádu stovek miliónů korun, se soudu jeví jako zcela přiléhavá.
- [13] V dané věci však ke shora uvedenému nekontrolovatelnému šíření souborů s odcizenou databází poškozené společnosti nedošlo. Obžalovaní v jakési těžko pochopitelné naivitě nabízeli databáze náhodně vybraným subjektům i z řad výzkumných agentur, které však byly současně obchodními partnery poškozené společnosti a skutečný i nelegální původ nabízené databáze poznaly. Tito pak poškozenou o uvedeném jednání obžalovaných následně informovali. Jen díky okamžité reakci poškozené společnosti, které se bez dalšího obrátila na Policii ČR, a následné profesionální práci Policie ČR byla celá trestná činnost obžalovaných odhalena a zastavena již na samém počátku. Obžalovaní tak stihli uskutečnit pouze dva prodeje databází, přičemž druhý převod byl uskutečněn již za přítomnosti policie formou předstíraného převodu. Následně byli oba obžalovaní zadrženi a současně byly zajištěny i všechny datové nosiče, které předmětnou klientskou databázi poškozené společnosti v dané době, i v minulosti, obsahovaly. Stejně tak byly zajištěny i datové nosiče u spoluobviněného Txxxxx Rxxx, xxx, který v té době pracoval ve společnosti STEM/MARK a. s., a který od obžalovaného Pxxxxxxxxx část databáze skutečně odkoupil. Ve vztahu ke všem těmto policejním orgánem zajištěným datovým nosičům obsahující předmětné klientské databáze poškozené společnosti byl tímto rozsudkem uložen trest propadnutí věci. Všechny zajištěné datové nosiče proto budou v následujícím období odborně zlikvidovány. S ohledem na shora uvedené je tak věci postaveno na jisto, že k nekontrolovatelnému šíření předmětných databází nedošlo a tyto se tak nemohly mimo jiné dostat ani do rukou konkurence poškozené společnosti.

- [14] Škodou ve smyslu § 2894 o.z. se myslí újma, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, a je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především poskytnutím peněz k uvedení věci do předešlého stavu (R 55/1971). Dle § 2894 s § 2952 o.z. je nahrazována skutečná škoda a ušlý zisk, kdy škoda představuje faktické snížení majetku poškozeného, ušlý zisk pak představuje ztrátu odůvodněné naděje na zisk, je-li takový majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že nebýt škodné události, k zamýšlenému zisku by skutečně došlo. Na základě důkazů provedených při hlavním líčení soud nedospěl k závěru, že by jmění poškozené společnosti bylo trestnou činností obžalovaných jakkoliv zmenšeno, či že by nedošlo ke konkrétnímu reálnému a předem předpokládanému dosažení zisku. Jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí Bc. Mxxxxxx Kxxxxxxxxx a Mgr. Sxxxxxxxxx Cxxxxx, sama poškozená společnost, která škodu bez bližšího odůvodnění vyčíslila pouze s odkazem na znalecký posudek Dr. Kolucha, tj. ve výši minimální prodejní hodnoty vynesných klientských databází, žádnou skutečnou škodu ani ušlý zisk ve věci nezaznamenala. Újmu poškozené společnosti fakticky spatřují v podobě nemateriální újmy ve vztahu k poškození dobrého jména společnosti, a to v rámci mediálního prostoru. Dle soudu je nepochybné, že každá negativní mediální pozornost, byť vyvolaná v důsledku trestné činnosti třetí osoby, může mít negativní dopad do nemajetkové sféry poškozené společnosti. Na základě provedeného dokazování však skutkový stav ohledně konkrétních projevů takovéto újmy jakožto i skutkový stav ohledně příčinné souvislosti mezi touto újmu a jednáním obžalovaných zůstal nejasný (tj. ve stavu *non liquet*). Z listinných důkazů provedených při hlavním líčení v podobě konkrétních novinových článků vyplynulo, že tyto se týkaly nejen jednání obžalovaných ale rovněž i správní sankce Úřadu pro ochranu osobních údajů. Ve věci tak nejsou zcela prokázány jednak konkrétní negativní projevy do nemajetkové sféry poškozené společnosti ale ani přesná míra zavinění obžalovaných k takovým zásahům ve vztahu k samotnému protiprávnímu jednání poškozené společnosti, která v důsledku trestné činnosti obžalovaných vyšla najevo. Sama poškozená společnost zásah do své nemajetkové sféry ani blíže nespecifikovala.
- [15] Na základě shora uvedeného proto soud nezbylo, než ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu poškozenou společnost odkázat se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť z výsledků dokazování není pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad. Třebaže poškozená společnost žádné konkrétní návrhy na prokázání škody či nemajetkové újmy v řízení neučinila, i případné další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, by bylo ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu důvodem pro stejné rozhodnutí o náhradě škody, jaké bylo ve věci ve výrokové části učiněno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného

obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku přecházelo (§ 249 odst.1 tr.ř.).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (§ 249 odst.2 tr.ř.).

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst.3 tr.ř.).

Právo odvolání nemohou s úspěchem uplatnit ty osoby, které se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

Poškozený, jemuž byl odsuzujícím rozsudkem, jímž soud odsoudil obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo žádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr.ř.)

V Praze dne 3. července 2019

Mgr. Libor Holý, v. r.
předseda senátu